

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 12C/84/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414200738
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Zuzan
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2016:6414200738.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom pred sudcom JUDr. JUDr. Janou Zuzan v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, v konaní právne zastúpeného advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: F. M. J., J.. XX.X.XXXX, G. O. Ž. XXX, XXX XX O. Ž., o zaplatenie 259,14 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Súd žalobu žalobcu **z a m i e t a**.
- II. Žalovaný **m á p r á v o** na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 10. 1. 2014, doručenou súdu dňa 24. 1. 2014 domáhal zaplatenia sumy 259,14 € s úrokom z omeškania vo výške 4,84 € a ročným úrokom z omeškania vo výške 9 % zo sumy 259,14 € od 11. 8. 2010 do zaplatenia. Zároveň žiadal nahradiť trovy konania. Žalobca použil nasledujúce prostriedky procesného útoku: Uviedol, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok bola postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., so sídlom Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 žalobcovi postúpená pohľadávka, ktorá je predmetom žalobného návrhu. Postupca a žalovaný uzatvorili dňa 25. 8. 2005 zmluvu o splátkovom úvere číslo 0411618040, ktorej súčasťou sú všeobecné obchodné podmienky postupcu. Na základe tejto zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Žalobca posúdil zmluvou o úvere ako absolútny obchod, preto aj právne vzťahy zo zmluvy o úvere sa majú spravovať Obchodným zákonníkom. Uvedený záver sa vzťahuje bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkového vzťahu aj na otázku premlčania. Žalobca

2
12C/84/2014

uviedol, že novelizovaným ustanovením § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa nespravujú nároky vzniknuté pred 1. 1. 2008 a neposudzuje sa ani platnosť právnych úkonov vzniknutých pred 1. 1. 2008 (§ 879j Občianskeho zákonníka). Ak je účastníkom zmluvného vzťahu spotrebiteľ, je potrebné aplikovať ustanovenia zákona o spotrebiteľských úveroch ako lex specialis. Na práva a povinnosti, ktoré nie sú v tomto zákone upravené je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného zákonníka. Použitie Občianskeho zákonníka bolo do 31. 12. 2007 prípustné len podľa § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka, t.j. v prípadoch, ak niektoré otázky nebolo možné riešiť podľa Obchodného zákonníka. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1400,81 € z čoho istina je 829,94 €, riadny úrok 183,01 € a úrok z omeškania 387,86 €. Žalobca uviedol, že podľa zmluvy postupca poskytol žalovanému úver vo výške 1659,70 €, ktorý mal splácať v mesačných splátkach po 43,19 €, vždy k 10. dňu v mesiaci. Žalobca si v tomto konaní uplatnil splátky úveru splatné od 10. 3. 2010 do 10. 8. 2010 v počte 6, v celkovej výške 259,14 €. Uplatnil si aj úrok z omeškania vo výške určenej podľa Nariadenia vlády č. 87/2015 Z.z., a to dvojnásobok základnej úrokovej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k 1. dňu

omeškania s plnením peňažného dlhu (9 %) z dlžných súm odo dňa omeškania do 10. 8. 2010 a zo sumy 259,14 € od 11. 8. 2010 do zaplatenia.

2. Žalobca pripojil k podanej žalobe zmluvu o splátkovom úvere číslo 0411618040 uzatvorenú dňa 25. 8. 2005, všeobecné obchodné podmienky právneho predchodcu žalobcu, oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 18. 12. 2012, zmluvu o postúpení pohľadávok z 13. 12. 2012, pokus o zmier zo dňa 20. 12. 2013, z ktorého vyplýva dlžná suma spolu 1065,67 € .

3. Žalovaný sa v konaní nevyjadril. Nepoužil žiadne prostriedky procesnej obrany.

4. Vedľajší účastník na strane žalovaného občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV na obranu žalovaného namietol premlčanie predmetného dlhu. Posúdil právny vzťah medzi stranami sporu ako vzťah spotrebiteľský a uzatvorenú zmluvu ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa zákona číslo 258/2001 Z.z.. Poukázal na nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, pretože postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je v zmysle § 92 ods. 8 zákona číslo 483/2001 Z.z. o bankách povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie z týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitímácie postupníka.

5. Súd nasledovne posúdil skutkové tvrdenia sporových strán, vychádzal z nasledovných dôkazov a vec právne posúdil a vyhodnotil dôkazy nasledovne:

6. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, písomnými vyjadreniami žalobcu a vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že sporové strany uzatvorili dňa 28.5.2005 Zmluvu o splátkovom úvere č. 0411618040, ktorú treba posudzovať podľa príslušných ustanovení špeciálneho zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení platnom a účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy. Je pravda, že v čase uzatvorenia zmluvy bola úprava spotrebiteľských zmlúv v Občianskom zákonníku nasledovná:

3

12C/84/2014

„Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.“ Súd sa v tomto prípade stotožňuje s právnym názorom vedľajšieho účastníka. Uvedenú zmluvu je treba považovať za spotrebiteľskú podľa § 23a ods. 1 zákona č. 643/1992Zb. o ochrane spotrebiteľa (platného a účinného v čase uzavretia zmluvy), podľa ktorého „spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.“ V zmluvnom vzťahu vystupoval postupca ako veriteľ podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. (v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia zmluvy), t.j. právnická osoba, ktorá poskytovala spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný vystupoval ako fyzická osoba - spotrebiteľ, ktorému bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Predmetná uzatvorená zmluva medzi postupcom a žalovaným je podľa názoru súdu zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z., ktorou sa veriteľ zaviazal poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

7. Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110 Občianskeho zákonníka). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

8. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

9. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

10. Daný zmluvný vzťah medzi stranami sporu súd považuje za vzťah občiansko-právny, ktorého účastníkom je spotrebiteľ a súd má za to, že je potrebné naň aplikovať ustanovenie špeciálneho predpisu (zákona o spotrebiteľských úveroch), a pokiaľ ide o inštitúty súkromného práva, ktoré nie sú v danom špeciálnom predpise upravené, na tieto je potrebné aplikovať ustanovenia všeobecného predpisu, ktorým je Občiansky zákonník. Všeobecná premlčacia doba plynie odo dňa, keď sa právo mohlo objektívne vykonať po prvý raz. Týmto dňom je zásadne deň, keď právo bolo možné odôvodnene vykonať podaním žaloby na súde. Preto nie je rozhodujúce, z akého dôvodu, t. j. či zo subjektívneho alebo objektívneho, tak oprávnený subjekt neurobil. Všeobecná trojročná premlčacia doba platí nielen pre pohľadávku veriteľa voči dlžníkovi, ale aj pre právo na úroky alebo pre právo na jednotlivé opakujúce sa plnenia. V trojročných premlčacích dobách sa premlčujú aj jednotlivé splátky, na ktoré bolo dohodou účastníkov daného právneho vzťahu rozložené celé plnenie. Pre počítanie času premlčacej doby platí všeobecné ustanovenie počítania času, t. j. ustanovenie § 122. Keďže dĺžka premlčacích dôb je určená vždy podľa rokov, podľa § 122 ods. 2 platí, že

4

12C/84/2014

premlčacia doba sa skončí dňom, keď sa číslom, t. j. dátumom, zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, posledným dňom lehoty je najbližší nasledujúci pracovný deň (§ 122 ods. 3).

11. Z podanej žaloby a prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l. 19 spisu) vyplýva, že jednotlivé splátky, ktorých zaplata sa žalobca domáha boli splatné dňa 10.8.2010. Na základe uvedeného mal súd za preukázané, že k zosplatneniu úveru došlo v tento deň a keďže žalobca podal žalobu na Okresný súd Žiar nad Hronom až dňa 24.1.2014, je zrejme, že žaloba bola podaná po uplynutí trojročnej premlčacej doby.

12. Vzhľadom na uvedené súd dospel k záveru, že nárok žalobcu je premlčaný, žalovanú sumu mu z tohto dôvodu nemožno priznať, a preto súd jeho žalobu v plnom rozsahu zamietol.

13. Čo sa týka námietky nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, súd na záver uvádza, že z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok vyplýva, že podmienka postúpenia pohľadávky podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách bola splnená, preukázaním tejto podmienky sa súd pri vykonaní dokazovania už nezaoberal, keďže žalobu zamietol z vyššie uvedeného dôvodu.

14. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. O nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Žalovaný bol v konaní úspešný, preto mu súd náhradu trov konania priznal v rozsahu 100 %.

Poučenie:

Odvolaie proti tomuto rozsudku je prípustné podať do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žiar nad Hronom v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisovú značku tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- 5 12C/84/2014

- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1 § 365 CSP, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/95 Z.z. - Exekučný poriadok.